

1297 ^{17/11} 15: I. Beh. af F. t. L. om kommunale Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden m. m. 1298

bestemmende, naar man træffer sin Afgørelse.

Ikke blot naar man ser paa Ejendoms-skatterne og de personlige Skatter hver for sig, men ogsaa hvis man tager den samlede Paaligning af kommunale Skatter, vil man se, hvor stor Forskel der er paa de forskellige Kommuner i samme Amtsraads-kreds. Pr. Tønde Hartkorn varierer Skatten fra 31 Kr. paa Alrø til 233 i Aaby, pr. 100 Kr. Skyldværdi varierer den fra 38 Øre i Ørting-Falling til 2,34 Kr. i Grundfør-Spørring, pr. Indbygger varierer den fra Kr. 9,53 paa Tunø til Kr. 29,48 i Saksild-Nølev. Det er altsaa ganske urigtigt at tale, som om der i vore kommunale Skatter er en Ensartethed, som dette Lovforslag vil bringe nogen Art af Forvirring i. Der er en ved Forholdenes Forskellighed fremkaldt Forskellighed, som dette Lovforslag regner med, og derfor overlader det til Kommunerne selv at bedømme Forholdene og derefter at træffe deres Valg. Jeg tror, det er i god Overensstemmelse med det Punkt i Venstres Program af 1909, som siger, at det kommunale Selvstyre bør udvikles. Jeg har altid forstaaet dette saaledes, at det gjaldt særlig med Hensyn til Beskatningen. Den Gang det radikale Venstre skrev sit Program og deri satte: Det kommunale Selvstyre udvikles særlig med Hensyn til Beskatningen, havde jeg den Opfattelse, at dette var Udtryk for et gammelt Venstrekrav.

Dette til Imødegaaelse af de Betragtninger, som er fremsatte overfor det almindelige System i Lovforslaget. Men der er tillige om de enkelte Paragraffer, som omhandler Skatterne, fremsat forskellige Bemærkninger, som jeg maa opholde mig lidt ved. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) kunde, saa vidt jeg forstod, tiltræde Forslaget om Formueskatten. Mindre velvilligt stillede det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) sig, idet han mente, at denne Paragraf særlig var sat ind af Hensyn til Københavns Kommune, fordi den ingen Formuebeskatning havde, hvad derimod Landkommunerne havde og Købstadkommunerne havde haft frit Valg til at indføre. Men det er ikke rigtigt. Nej, det Synspunkt, ud fra hvilket denne Skat er blevet bragt i Forslag, er følgende: Idet Staten her foreslaar,

at Kommunerne skal træffe visse Foranstaltninger, ønsker den at opkræve $\frac{1}{4}$ mere Formueskat her i Landet og at overlade denne Fjerdedel til Kommunerne, saaledes at hver enkelt Kommune faar den Mer-Formueskat, der er opkrævet i den. Det er bragt til Udførelse paa den Maade, at man siger: Kommunerne skal opkræve Beløbet, for det er meget nemmere i Stedet for, at Staten opkræver det og sender det ud til Kommunerne. Men det, som finder Sted, er ganske simpelt en Forhøjelse af Formueskatten med $\frac{1}{4}$. Det forekommer mig utvivlsomt, at de nuværende Forhold gør det naturligt, at man til Foranstaltninger af denne Art udskriver en forhøjet Formueskat i de Aar, der her er Tale om. Hvis saa en Kommune ikke behøver at træffe saa store Foranstaltninger, er det naturligt, at den Formueskat, der er opkrævet i den som et Tillæg til Statsskatten, vender tilbage til Staten. Det er derfor ikke helt rigtigt, naar det ærede Medlem for Horsens Landkreds mente, at denne Bestemmelse om, at Beløbet vender tilbage til Statskassen, hvis Kommunen ikke har Brug derfor, er tænkt som en Spore. Nej, det er ikke saa meget det, der har været Grunden til Bestemmelsen. Grunden har været, at saaledes som Forholdene er, kan der her i Landet være enkelte Kommuner, som maa-ske kun i meget ringe Grad vil behøve at træffe Foranstaltninger af den omhandlede Art, men som, fordi en enkelt eller flere formuende Personer har Bopæl i vedkommende Kommune, kommer til at opkræve en betydelig Formueskat. Der vil efter hele den Maade, hvorpaa dette Lovforslag er bygget og denne Skat er tænkt, ikke være nogen Grund til, at en saadan Kommune skulde nyde denne særlige Fordel: at den ingen særlige Foranstaltninger havde at træffe, og at den havde særlig formuende Personer, en Lensbesidder eller stor Fabrik-ejer, i sin Midte. Men jeg vil haabe, at Bestemmelsen ogsaa maa virke som en Spore, som det ærede Medlem siger, og ikke, som han frygtede, have den modsatte Virkning. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke kan tro, at den skulde kunne virke til at ødelægge Offervilligheden i Kommunerne, som det ærede Medlem frygtede. Saa var den Offervillighed jo ikke saa overmaade meget værd, navnlig da det ærede Medlem siger,